

3. februar 2022

FM2022/112

I medfør af § 36 i forretningsordenen for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge følgende forslag til forespørgselsdebat:

Hermed stilles forslag til forespørgselsdebat vedrørende at intensivere arbejdet med de ansvarsområder som vort land endnu ikke har hjemtaget således, at man starter arbejdet op med det formål at ansvarsområderne kan overtages og styres herhjemme fra.

(Imedlem af Inatsisartut, Vivian Motzfeldt, Siumut)

Begrundelse:

Der er et flertal i befolkningen der har et ønske om, at vort land bliver selvstændigt, omend man ikke angiver hvornår det vil ske. Vælgerne giver også ganske tydeligt en melding herom når de går til valg, idet det jo er ved at være mange år siden partierne har haft selvstændighed som en vision når de går på valg og det er tydeligt, at et flertal af de opstillede kandidater der har selvstændighedstanker foretrækkes af majoriteten af vælgerne. *Jeg vil endvidere i forbindelse med denne debat henlede opmærksomheden på Selvstyrekommissionens betænkningens anbefalinger om mulig overtagelse af ansvarsområder som de har peget på, ansvarsområder som vi bør medtage her i vor debat og som vi bør tænke over og som vi bør få taget en vurdering af¹.*

Kigger vi vor historie efter i sømmene så betød indførelsen af Hjemmestyreloven i 1979 meget for vor medbestemmelsesret og vor egen mulighed for at komme til at bestemme i eget hus, og sammenligner man os med mange andre lande, som har måttet bruge flere hundrede år på at opnå medbestemmelse, så er den tid vi har været igennem indtil videre ikke været særlig lang. Effekten af det indførte Hjemmestyre i 1979 forstærkedes i 2009 da vort land fik selvstyre, hvilket skete da man vedtog Selvstyreloven i Inatsisartut og da den efterfølgende blev gældende. Men vort arbejde bør ikke standse her, vi må se at komme videre.

Man bør altid have selvstændigheden for øje som det endegyldige mål, når vi snakker styringen af vort land. Siden man stiftede den politiske bevægelse Siumut i sin tid så har de ældste skrevne bogstaver og sætninger altid taget udgangspunkt heri, hvilket vil sige, at fjernstyringen af vort land totalt set skal svinde ind og at det endelig mål er, at vort land og dets befolkning selv skal overtage roret i sidste ende.

Vi må til at organisere vort land og dets befolkning som vigtigste prioritet. Vort lands befolkning ønsker selvstændighed og det er derfor vigtigt, at få en forståelse for hvordan vi skal forstå denne kontekst og

¹ <https://naalakkersuisut.gl/kl-GL/Naalakkersuisut/Selvstyre/Aar-2008/Sagsomraader-der-kan-overtages-under-selvstyret>

dermed vigtigt, at vi får grundlagt og formet det videre forløb – også fordi tiden ikke er inde til at lade borgerne gætte sig frem til en så vigtig overskrift og dermed skabe tvivl om hvad der kommer til at ske udi fremtiden. Tiden er inde til, at vi må holde op med bare at debattere kun overskriften ud fra sloganlignende ytringer. Uanset om vi alle er politikere eller almindelige borgere som sådan, så skal vi gå ud fra en mere objektiv tilgang til det vi italesætter, hvor vi bruger en klar og forståelig retorik om hvordan vi vil nå vort mål og diskutere derudfra.

Kolonitidens tunge lænker kan kun behandles til fulde, hvis vi står med vore fødder solidt plantet her i vort eget land, og hvis vi så derudfra organiserer det vi vil ud fra vor livsstil og vore egne værdier.

Jeg ønsker ikke, at vi skal placere os selv som mindreværdige underhunde, som er ofre, når vi skal debattere så vigtige overskrifter, fordi vi dermed afgiver vor magt og de evner vi råder over. I et så barsk land som vi lever i, har folk ikke kunnet overleve og videreføre generationerne ved at være stakler – tværtimod har vi og vore forfædre kunnet overleve som følge af vore gode evner og hvor enkeltindivider med stor dygtighed har kunnet rydde selv de værste forhindringer af vejen og selv løse sine problemer. Vi må holde op med altid kun at italesætte vore svage sider, og har i stedet mere brug for at fokusere på vore styrker og på vort mod i debatten og det er da også årsagen til, at jeg her viderebringer denne overskrift til debat her.

Noget af det første jeg husker fra jeg var lille var, at man italesatte, at mit land en dag ville blive selvstændig og at en god uddannelse derfor var nøglen til en god fremtid, jeg voksede op med mennesker der digtede, der skrev bøger, voksede op med folk der i deres taler uafbrudt italesatte frihed og selvstændighed. Det er derfor da også på dette grundlag, at vi fra Siumut uden at være i tvivl herom retter opmærksomheden ind på, at vi må videre og med vores ballast af ganske god indsigt i dette emne fremlægger vi derfor denne overskrift – for vi skal videre nu.

Jeg har med denne debat til hensigt, at de sagsområder der endnu ikke er overtaget herhjemme fra nu må planlægges og udarbejdes af Naalakkersuisut således, at man på FM23 på baggrund af en dialog mellem Naalakkersuisut og Inatsisartut har vendt denne problematik og så vi som folk kan komme videre og få gjort vort arbejde færdigt.

Med ønsket om en god debat.

Ved tvivlsspørgsmål om teksten er den grønlandske version gældende.